

Příloha Zpravodaje pražské arcidiecéze

Každý člověk je stvořen k dobru

Je mi potěšením pozvat Vás ke čtení Bulletinu, který každý měsíc přináší zprávy o tom, jak pomoc Charity mění životy lidí ocitajících se v nouzi. A to nejen v naší arcidiecézi, ale také v rozvojových zemích, kde žijí lidé v chudobě, jakou si u nás mnohdy ani nedovedeme představit.

Po mnoha letech společného setkávání s Charitou na cestách pomoci lidem v nouzi přišla výzva, která se zároveň stává mým novým úkolem. Upřímně řečeno, jmenování do funkce prezidenta mě mile překvapí-

lo. Vnímám je především jako velkou zodpovědnost a motivaci ke službě.

Jako farář se v poslední době snažím sobě i ostatním připomínat, že

každý člověk byl stvořen jako dobrý a ke konání dobra. Stvořil nás ke svému obrazu dokonalý a nejvyšší dobrý Stvořitel, a proto jsme i my tak trochu „nástrojem ke konání dobra“. Záleží jen na nás, jak tuto možnost využijeme.

Věřím, že s Vaší modlitební podporou přispěje i moje nová funkce k dobru Charity a všech potřebných. Nechme se překvapit, nechme se vést Boží prozřetelností, ta to umí lépe než my.

P. Edward Walczyk
prezident Arcidiecézní charity Praha

Domov sv. Rodiny slaví 35 let

Domov sv. Rodiny si letos připomíná 35 let od svého založení. Sedmi desítkám lidí s mentálním a kombinovaným postižením nabízí nejen odbornou péči, ale především prostředí blízké běžnému domovu.

Domov dnes tvoří dvě budovy na Petřínách a v Liboci. Právě zařízení na Petřínách založené v roce 1991 bylo prvním pobytovým zařízením v Praze s celoroční péčí o děti s mentálním postižením, které dříve žily v ústavech izolovaných v pohraničí. Pro velký zájem byl v roce 2000 Domov rozšířen o objekt v Liboci.

„Domov sv. Rodiny není jen profesionální sociální služba. Je to především domov a rodina, kde panuje úcta a respekt jeden k druhému a kde má každý člověk svou hodnotu a své místo,“ říká vedoucí Domova Táňa Wieluchová a dodává, že jsou pro ni klienti inspirací, protože jí pomáhají neztráct ze zřetele to podstatné: „Připomínají mi, že radost může přinášet i úplně obyčejný den, milé slovo nebo setkání s blízkým člověkem.“

**Přečtěte si rozhovor
s Táňou Wieluchovou,
vedoucí Domova sv. Rodiny** ➤

Krátce

✿ **34. benefiční koncert** Arcidiecézní charity Praha se uskuteční v Obecním domě v sobotu 31. října. Pražští symfonikové FOK a Kühnův smíšený sbor uvedou Requiem W. A. Mozarta. Vstupenky budou v prodeji od konce srpna na www.praha.charita.cz/koncert ✿ **Nové charitní středisko v Kamýku nad Vltavou** slavnostně otevřela Charita Starý

Knín. Zázemí pro charitní sociální služby i zrekonstruovanou faru požehnal biskup Mons. Karel Herbst. ✿ **Podcast ChariTalk** s ředitelem Arcidiecézní charity Praha Jaroslavem Němcem vysílá Rádio Proglas 20. a 21. června. Záznam najdete na www.charita.cz/podcast-charitalk ✿ **Sbírku pracích prostředků**, gelů, prášků a kapslí pro potřeby žen

bez domova pořádá Charita Praha 1 - Nové Město. Sběrné místo v sídle Charity v Žitné 35 je otevřeno v pracovní dny od 8 do 16 hodin. Děkujeme za pomoc. ✿ **Výrobky ze šicí dílny sociálního podniku Xaverius**, který provozuje Charita Starý Knín, najdete nově v charitní Kavárně Na Pomezí v Zahradnické ul. 71 v Příbrami. **Více...**

Prázdninový aktivizační program pro seniory. Někteří nedrželi štětec v ruce desítky let

Charita Beroun navazuje na úspěšný aktivizační program pro seniory, který svým průběhem připomíná příměstské tábory. Letos se uskuteční dvakrát.

O akci je mezi seniory velký zájem. Mnozí si již netroufají vyrazit na dovolenou a intenzivní týdenní program jim přináší jak nové zážitky, tak setkání s novými lidmi.

Trénink paměti, tvoření i výlety

Program vychází ze sociálně-aktivizační služby. „Lektori pojali přípravu programu jako kompilaci aktivit, které jsou seniorům dostupné celoročně, jen ne v takové intenzitě,“ přibližuje vedoucí služby Zuzana Bernášková.

Každý den nabízí trénink paměti, přednášku, zpěv, pohyb i tvoření. Velký ohlas mají výtvarné dílny. „Někteří

účastníci nedrželi štětec v ruce i padesát let,“ uvádí Zuzana Bernášková a dodává, že právě překonání počátečních

obav a radost z tvorby patřily k nejsilnějším momentům celého týdne.

Čtěte celý článek >

Z Poradny Magdala: Vykořisťování začalo nevinně

Obchodování s lidmi nemusí začít únosem. Jak vědí pracovníci Poradny Magdala z praxe, někdy začíná láskou. Nebo spíše iluzí lásky, jako tomu bylo i v případě osmnáctileté Aleny.

Marek k ní byl zprvu pozorný a milý. Alena měla za sebou těžké období

a konečně se cítila šťastná. „Pachatelé si cíleně vybírají dívky ve zranitelné situaci, s nízkým sebevědomím, bez pevného zázemí,“ vysvětluje Martina Zátková, vedoucí Poradny Magdala.

Postupně Marek Alenu izoloval od okolí a obratně s ní manipuloval. „Testem“ její lásky se stal Markův požadavek, aby se sexuálně stýkala s jeho

známými. Souhlasila. Byla obětí manipulace, ponižování i výhrůžek.

Nebylo jednoduché odejít. Pomohla až kamarádka, která si všimla, že se jí Alena delší dobu straní. Předala jí kontakt na Poradnu Magdala. Díky podpoře odborníků a blízkých postupně získala bezpečí a možnost začít znovu.

Čtěte celý článek >

Dárek pro maminky dětí s postižením

Charita Vlašim připravila pro maminky z podpůrné skupiny pečujících den plný zasloužené péče — manikúra, masáže, vizážistka, kadeřnice i fotografování v rozkvetlé zahradě. Zatímco maminky relaxovaly, o děti se postarali dobrovolníci.

„Hrálo nás u srdce, že se tolik lidí dokázalo spojit a udělat radost těm, kterým život dost naložil,“ říká Dana Kucharčíková, vedoucí Denního stacionáře U Kapličky.

Charita Vlašim pro děti s postižením aktuálně buduje denní stacionář. Den pohody vznikl díky přání malé Esterky z charitního adventního kalendáře.

Vidět českou pomoc v Ugandě bylo jedním z největších zážitků mého života

Česká televize odvysílala v rámci cyklu *V novém světle* dokument o programu *Adopce na dálku*®. Hovořili jsme s jeho režisérem PETREM JANUSCHKOU.

✿ Co Vás v Ugandě nejvíc překvapilo?

Hned po příjezdu do hlavního města upoutala mou pozornost přítomnost zbraní na veřejnosti – ať už v rukou policistů či mladých chlapců hlídajících soukromé objekty. To nás všechny rychle zasadilo do jiné bezpečnostní reality, než na kterou jsme zvyklí. O to více mne ale následně překvapila vřelost a optimismus prakticky všech místních, se kterými jsme se setkali. Jedna z podporovaných dívek nám např. na kameru popisuje, jak je pro ni kvůli zvířatům i lidským predátorům nebezpečná každodenní cesta lesem do školy. Vzápětí ale s úsměvem dodává, že miluje život. To je étos, na který člověk od nás není zvyklý.

✿ Jaký jste měl dojem z ugandské mise Arcidiecézní charity Praha?

Vidět obrovské měřítko české pomoci v Ugandě bylo jedním z největších zážitků mého života. Nejde jen o tisíce podporovaných dětí, ale také o masivní terénní programy, rozsáhlé školy, špičkovou nemocnici. To vše často nesoucí české názvy: Základní škola sv. Jana Nepomuckého, pavilon sv. Ludmily

apod. Naplnilo mě to až překvapivou hrdostí na Čechy a jejich schopnost poskytovat tak efektivní pomoc tak daleko od domova.

✿ Jací jsou pracovníci charitní mise, s kterými jste se setkal?

Arcidiecézní charitě se pro vedení ugandské mise podařilo najít enormně schopné místní pracovníky, kteří jsou páteří jejího úspěchu. Ať už se jedná

o četné terénní pracovníky důvěrně znající své komunity, učitele věnující se až 70 dětem v jedné třídě nebo přímo ředitele nemocnice dr. Wembyho denně operujícího ty nejchudší obyvatele regionu. Hluboký dojem v nás zanechal také náš průvodce a vedoucí mise, Grace Mboizi. Ten je s projektem skoro od počátku a je fascinující vidět, co od té doby pomohl v chudém ugandském regionu vybudovat a jak moc mu záleží na zlepšení života svých krajanů. S radostí jsem mu alespoň předal zcela zasloužené české pivo, které si od návštěv nechává vozit.

Čtete celý rozhovor ➤

Dokument o programu *Adopce na dálku*® v Ugandě najdete [v archivu České televize](#).

Záchranářka pomáhala v České nemocnici

Rozsah české pomoci v Ugandě překvapil i VIKTORII ŽENÍŠKOVOU, vysokoškolskou studentku oboru záchranářství, která se nedávno vrátila z dvouměsíční stáže v České nemocnici sv. Karla Lwangy.

„Je to neskutečná zkušenost, která se ani nedá popsat, dokud ji člověk nezažije,“ shrnuje. Celé dva měsíce působila po boku svých ugandských kolegů postupně ve všech odděleních nemocnice včetně operačního sálu.

Zdravotníci tu podle Viktorie působí v náročných podmínkách, umí si

poradit bez drahého vybavení a mají obrovskou chuť se neustále zlepšovat. Tuto mentalitu Viktorie obdivova-

la ze všeho nejvíc. „Každý týden mají v nemocnici přednášky. Přijíždějí odborníci z jiných pracovišť a přednášejí o nových postupech,“ popisuje.

Na jeden den Viktorie nezapomene. Do nemocnice přišla mladá matka s třítydenními trojčaty. Každé vážilo sotva dvě kila. Na mléko neměla peníze, živila je rozvařenými kořeny. Viktorie neváhala a zařídila jídlo, oblečení i zásobu mléka na půl roku. „Daru si opravdu vážili. Posílají mi fotky, jak trojčátka krásně rostou,“ říká. „Mám radost, že jsou v pořádku.“

Čtete celý článek ➤

Dětem v indické škole Matky Terezy slouží nová ošetřovna

V indické vesnici Shankaranarayana vznikla díky podpoře českých dárců nová ošetřovna pro více než 800 dětí ze Základní školy Matky Terezy, která jim během školního dne poskytuje potřebné zázemí při nemoci.

Mnoho rodin v této oblasti žije ve skromných podmínkách a živí se námezdni prací. Rodiče tráví dlouhé hodiny mimo domov, aby zajistili základní potřeby rodiny, a nemají možnost si pro dítě kdykoliv přijet, pokud se mu

udělá špatně. Děti tak zůstávají odkázané na péči školy.

„Ošetřovna dává dětem prostor, kde si mohou v klidu odpočinout a dostanou základní péči,“ říká Renita Lobo, zakladatelka školy. Dříve přitom děti musely zůstat ve třídě, i když jim nebylo dobře. „Nejčastěji přicházejí se zvýšenou teplotou nebo horečkou a mnohé z nich zde po chvíli odpočinku jednoduše usnou,“ doplňuje.

[Čtěte celý článek >](#)

Melisa z Ugandy: Chci se stát právníčkou a pomáhat dětem, které zažily násilí tak jako já

Jedenáctiletá Melisa, žákyně páté třídy, je zpět ve škole. Před nedávnem ji sousedé našli bezmocně ležet na zemi, byla sotva k poznání.

Po osíření převzali péči o Melisu příbuzní, jak je v Ugandě zvykem. Místo, aby získala milující domov, nová rodina z ní udělala domácí služku. Osudného dne ji sestřenice zbila za špatně vyprané prádlo. Sousedé slyšeli křik a našli dívku s oteklým zkrvaveným obličejem a modřinami po celém těle. Odnесли ji do České nemocnice v Ugandě.

„Uvědomili jsme si, že nejde o nehodu, ale o vážný případ fyzického týrání,“ popsala zdravotní sestra Lamulah. Rentgen naštěstí vyloučil poranění lebky. Nemocnice zajistila vedle lékařského ošetření také psychologické poradenství a spolupracovala s policií.

Melisa se zotavila rychleji, než kdokoli čekal: „Poprvé v životě jsem zjistila, že existují lidé, kterým na druhých opravdu záleží. Chci se stát právníčkou a pomáhat dětem, které zažily násilí tak jako já.“

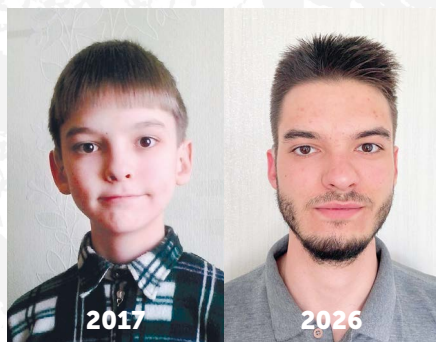
[Čtěte celý článek >](#)

Jeho život by se odvíjel jinak

Evgenij z běloruské Braslavi dokončuje studium na právnické fakultě. Zdánlivě obyčejný příběh. Bez programu Adopce na dálku® by se ale odvíjel úplně jinak.

Ve čtyřech letech přišel Evgenij po infekčním onemocnění o sluch. „Velmi dobře vím, co znamená úplné ticho a jak obtížné je žít ve světě slyšících lidí,“ říká dnes dvaadvacetiletý

mladík. Nákladné kompenzační pomůcky a jejich údržbu pomáhal léta hradit „adoptivní táta“ z Česka, pan Tomáš.

Evgenij díky tomu vyrůstal jako běžný kluk. Dokonce se naučil hrát na kytaru a akordeon. „Možná by nic z toho vůbec nebylo součástí mého života, kdyby nebylo podpory lidí, kterým nejsou osudy druhých lhostejné,“ uvažuje.